YKSI MILJOONASTA

(One In A Million)
65-0424 · Los Angeles, California, USA, 24.4.1965

1 Kiitos sinulle, veli Shakarian. Ja hyvää huomenta, ystävät. On todella hyvä olla täällä Los Angelesissa jälleen tänä aamuna, tämän suuren konventin ja näiden Embassy Hotellissa tulossa olevien kokousten edellä, tällä tulevalla viikolla. Minä odotan näkeväni teidät kaikki siellä. Ja me olemme kaikki suuren odotuksen vallassa kohdataksemme Herramme Jeesuksen, nähdäksemme Hänet siellä. Hän lupasi, että Hän tulisi olemaan siellä. "Missä tahansa kaksi tai kolme olisi koolla yhdessä", siellä Hän olisi.

2 Ja olen varma, että kohtasin Hänet tänä aamuna, noustessani portaita ylös tänne tähän auditorioon, kun kaikilla ihmisillä on suuret odotukset, odottaen aamiaista ja puhetta. Ja on hyvä olla koolla täällä kanssanne. Ja radion kuulijakunnalle, täällä on niin monia, että heidän täytyi mennä alas seuraavaan kerrokseen ja puhua joillekin. Ja olen nähnyt niin monia pyyntöjä, sydänvikoja ja erilaisia vaivoja, joita heillä on ruumiissaan, ja me olemme täällä nyt rukoillaksemme sairaiden ja vaivattujen puolesta.

3 Juuri, kun tulin portaiden yläpäähän... Katselen juuri nyt erästä vanhaa herrasmiestä. Hän tuli luokseni vuosia sitten ja sanoi: "Veli Branham..." Hän sanoi, että hänellä oli niin paha sydänvika, että he ajattelivat hänen kuolevan. Ja hän pyysi rukousta puolestaan, ja Jumalan armo paransi hänet. Ja täällä hän on tänä aamuna, pitkästi kahdeksannella kymmenennellä, ja iloitsee. Niinpä se saa meidät ottamaan uuden otteen.

4 Ja nyt minä todella pyydän ihmisiä rukoilemaan puolestani, siellä radioiden ääressä, niin kuin täälläkin. Sen jälkeen, kun lähden näistä kokouksista, menen Eurooppaan ja alas Afrikaan ja kaikkialle ympäri, kokouksiin. Ja tämä tulee olemaan näyn mukaan, joten olen varma, että siellä tulee olemaan suuri kokous. Olen tuntenut vuosia, että Herra on halunnut minun menevän sinne takaisin. Se pieni nöyrä palvelustehtävä, jonka Hän antoi minulle, en usko, että Hän aivan vielä on lopettanut sen kanssa, siellä. Näytti kuin siellä jossakin voisi olla sielu, jonka voisin

saada evankeliumin verkkoon, siihen, jonka Hän antoi minulle vetää ihmisten puolesta, jumalallisen parantamisen tavalla, rukoillen sairaiden puolesta. Ja minä todella kiihkeästi pyydän rukouksianne, sekä teiltä ihmisiltä täällä että niiltä, jotka olette radioittenne ääressä.

5 Minulla ei nyt ole aikaa ottaa mitään tekstiä ja saarnata, jonka odotan tekeväni jonkun minuutin kuluttua tässä auditoriossa täällä, mutta haluan vain puhua teille muutaman hetken, tutustuaksemme toisiimme. Ja ihmisille siellä radioiden ääressä, tulen pyytämään rukouksen niiden puolesta siellä, aivan kohta, ja myös näiden täällä. Olen todella iloinen tavatessani kaikki nämä hienot uudet ystävät, joita en ole koskaan aikaisemmin tavannut, joiden kanssa olen tullut kosketukseen tänä aamuna.

6 Meillä on ollut suuria aikoja kokouksissa toisissa paikoissa. Minä en enää lähde ulos kentälle kovin paljon, on niin kiireistä. Me vain yritämme pitää tien kuumana Jeffersonvillen välillä Indianassa ja Tucsonin välillä Arizonassa, jonne me muutimme muutama vuosi sitten, Herralta olevan näyn mukaan, joka myös lähetti meidät sinne, tietämättä minne olin menossa. Ja monille teistä täällä Cliftonin Cafeteriassa, minä puhuin teille tuosta näystä, joka oli tullut, vähän ennen lähtöäni, Phoenixin kokouksessa. Olin nähnyt seitsemän enkeliä parvessa.

7 Ja minä tiedän, sanoakseni radiokuulijakunnalle, ehkä monet teistä eivät ole täyden evankeliumin ihmisiä, joten tämä voi näyttää teistä hieman salaperäiseltä. Jota se myös olisi minulle, mutta on... Jos joku voi selittää kaiken, silloin te ette enää tarvitse mitään uskosta. Ne ovat ne asiat, joita me emme osaa selittää, jotka meidän täytyy vastaanottaa uskon kautta. Me emme voi selittää Jumalaa. Kukaan ei osaa selittää Jumalaa. Hän on yksinvaltias ja Hän on suuri ja mahtava. Me vain hyväksymme sen, koska me tiedämme, että Hän on siellä. Ja sitten, uskomme mukaan, hyväksymällä sen, Hän tuo meille vastaukseksi sille, Pyhän Hengen kasteen.

8 Josta, tulen puhumaan teille muutaman hetken kuluttua, aiheesta, "Jumalan mukainen palvonnan paikka". Ja se on ainoa paikka, jossa te voitte koskaan palvoa Häntä, ainoa paikka, missä Hän koskaan tulee kohtaamaan teitä... On yksi seurakunta, yksi paikka, yksi aika, yksi kansa, kaikessa mitä Jumala kohtaa. Ja toivon, että Herra siunaa tuon Sanoman sydämillenne täällä.

9 Nyt, tulo Tucsoniin, se oli outoa, nuo näyt puhuttiin teille Herran Nimessä. En voi muistaa kertaakaan, ja pyydän ketä tahansa muuta, jos he

voivat muistaa yhdenkin kerran, että Hän olisi koskaan sanonut mitään, mikä ei olisi ollut Totuus. Se aina tapahtuu juuri sillä tavalla, kuin Hän sanoo sen tulevan tapahtumaan.

10 Ja Hänen pitäisi, Kirjoitusten mukaisesti, palata luoksemme näissä viimeisissä päivissä, tämän tyyppisessä palvelustehtävässä. Se on oleva Hengen kasteen ja kielillä puhumisen ja jumalallisen parantamisen ja kaikkien näiden asioiden jälkeen. Helluntaisanoman huipentuma on se, josta me puhumme tänä päivänä. Tämä Kristuksen itsensä palvelustehtävä ruumiillistuneena kansansa keskellä, aivan samojen asioiden kanssa, joita Hän teki ollessaan täällä maan päällä; nyt Hänen Ruumiissansa, Morsiamessa, joka on osa Hänestä, tehden samoja asioita, aivan niin kuin aviomies ja vaimo, tai kuningas ja kuningatar, juuri ennen avioliitto seremoniaa.

11 Tällä viikolla, jos Herra suo, haluan puhua jotakin siitä, täällä kampanjassamme Embassy Hotellissa, ja tullakseni jotenkin tutuksi kanssanne, sillä nöyrällä tavallani tehdä se. Siinä ajassa ja hetkessä, jossa me elämme, jos joku ei tiedä mihin suuntaan mennä, mitä tehdä ja minne kääntyä, silloin te ette enää vaella uskon mukaan; te vain arvailette ja oletatte. Ja olettaminen on "edetä ilman valtuutta". Niinpä, jos meillä ei ole todellista virallista arvovaltaa tietää, mitä Jumala sanoi tulevan tapahtumaan tässä hetkessä, niin kuinka me koskaan tulemme kohtaaman tämän hetken? Ja meidän on kohdattava se kasvoista kasvoihin, tietäen, uskosta Hänen Sanaansa, että näiden asioiden oletetaan tapahtuvan nyt; missä tilassa kansakunnat, kansat ja seurakunnat ja niin edelleen ovat.

12 Meidän on tiedettävä se, ja sitten myös kuinka marssia kohtaamaan sitä. Jos te ette tiedä kuinka tehdä sitä, niin silloin te teette sen niin kuin sanotaan, sattumanvaraisesti; mennen johonkin toivoen, että se tulisi olemaan siellä, toivoen *tätä* ja toivoen *tuota* ja "tuleeko se olemaan"? Mutta Jumala ei halua meidän tekevän sitä. Hän haluaa meidän tietävän, mitä Hän on sanonut tästä päivästä ja sitten Hän haluaa meidän kohtaavan sen uskon kautta, koska Hän sanoi sen tulevan olemaan sillä tavalla. Silloin te tiedätte, että teillä on Totuus, koska teillä ei ole vain jonkun henkilön sanaa siitä; teillä on Hänen Sanansa siitä, mitä meidän täytyy tehdä. Ja me toivomme, että taivaallinen Isämme suo sen meille tällä viikolla.

13 No niin, olen pahoillani, että jätin kesken sen mitä olin sanomassa hetki sitten, Tucsoniin tulosta. Ja minä itse ajattelin, että se olisi elämä-

ni loppu. Ajattelin ettei kukaan voisi kestää sitä tuon tilanteen järkytystä, joka tapahtui tuossa näyssä tuona aamuna, noin kello kymmeneltä, ollessani kotona, ja voisi elää sen jälkeen. Tulin Tucsoniin ja tein järjestelyjä poikani kanssa, vaimoni ja lasteni puolesta, niin että hän pitäisi huolen heistä sen jälkeen, kun minä olen mennyt pois, koska ajattelin, että se oli minun loppuni. Ja minä kerroin miehille Phoenixin kokouksissa, juuri ennen kuin se tapahtui, kuinka se tulisi tapahtumaan.

14 Sitten, muutama kuukausi sen jälkeen, olin Sabino kanjonissa, joka on pohjoiseen Tucsonista, aivan sen lähellä, eräänä aamuna. Ja olin siellä ylhäällä rukoilemassa. Ja rukoillessani minulla oli käteni kohotettuina ja sanoin: "Isä, minä rukoilen Sinua, että Sinä jollakin tavalla vahvistaisit minua sitä hetkeä varten, joka nyt on edessäni. Ja, jos työni täällä maan päällä on päättynyt, silloin minun täytyy tulla Sinun tykösi. Eikä se ole sitä, että olisin pahoillani tulosta luoksesi, mutta tiedän, että sinä tulet pitämään huolen perheestäni. Ja minä vain pyydän voimaa tätä hetkeä varten." Ja jotakin osui käteeni!

15 Nyt, te radiokuulijakunta, tämä mitä olen sanonut, voi näyttää oudolta, mutta se on Totuus. Ja Jumala on tuomarini.

16 Katsoin kättäni, ja siinä oli miekka, jossa oli kädensijan yllä suojus. Ja kädensija itse oli valmistettu helmestä, ja sen kädensuojus näytti aivan kullan kaltaiselta. Ja terä itse oli jotenkin kiiltävä, tai oli jotakin sen kaltaista kuin kromi, kimallellen auringossa.

17 No niin, kello oli noin kymmenen tai yksitoista aamulla, siellä kaukana vuoren laella. Te voitte kuvitella kuinka joku henkilö tuntisi, (niin kuin minä tunnen olevani oikeassa mielentilassa), seistessään siellä tyhjästä tulleen miekan kanssa, pitäen sitä kädessään, kun kaikki ihmiset ovat mailien päässä. Minä tunnustelin sitä, otin ja heilutin sitä edes takaisin, ja se oli todella miekka.

18 Ja katsoin ympärilleni. Minä sanoin: "Miten se voi koskaan tapahtua? Täällä minä seison, juuri täällä, missä ketään ei ole lähellä maileihin ja maileihin, mistä se oikein tuli?" Ja minä sanoin: "Hyvä on, oletan sen voivan olla sitä, että Herra haluaa sanoa minulle, että aikani on lopussa."

Ja ääni puhui ja sanoi: "Tämä on Herran Miekka."

19 Ja minä ajattelin: "No niin, miekka, silloin se on jotakin sen kaltaista, jolla kuningas lyö ritariksi." Tehän tiedätte kuinka heillä oli tapana tehdä Englannissa ja muualla. Minä ajattelin: "Se on mitä varten se on, rita-

riksi lyömistä varten." Ja minä ajattelin: "No niin, ehkä minun pitäisi laskea kädet ihmisten päälle, tai..." Tehän tiedätte kuinka inhimillinen mieli voi olla sekaisin. Me emme tiedä asiaa. Meidän mielemme on rajoitettu; Hänen on rajoittamaton. Ja, kun olin... Sitten se lähti kädestäni, enkä tiedä minne se meni, se vain hävisi pois. Nyt, jos henkilöllä ei ole vähänkään ymmärrystä hengellisistä asioista, niin hän tulisi hulluksi sellaisessa tapauksessa. Hän vain seisoisi siellä ihmetellen mitä on tapahtunut.

20 Ja Hän sanoi: "Näky ei ole sinun aikasi loppu. Se on sinun palvelustehtävääsi varten. Tuo miekka on Sana. Nuo Seitsemän Sinettiä tullaan avaamaan, nuo salaisuudet …

21 Ja sitten kaksi viikkoa sen jälkeen, tai mieluummminkin kaksi kuukautta sen jälkeen, olin ylhäällä vuorella ystäväjoukon kanssa, kun se tapahtui. Seitsemän enkeliä, aivan yhtä selvästi kuin te seisotte täällä, tulivat pyyhkäisten alas taivaasta. Kivet vuorista irtosivat ja vierivät alas mäkiä, ja -- ja ihmiset, jotka seisoivat siellä kirkuivat ja niin edelleen, tiedättehän, ja pölyä lensi kaikkialla. Ja, kun se tapahtui, Hän sanoi: "Palaa kotiisi. Nyt tulee olemaan, että kukin enkeli tulee olemaan yksi Seitsemän Sinetin sineteistä."

22 Joka nyt on ääninauhalla. Ja tuo kirja tulee julkisuuteen hyvin pian, vähän kieliopillisesti oikeammassa muodossa. Niin kuin tiedätte, minun kielioppini ei ole kovin hyvä, ja ihmiset eivät... Teidän yksinkertaisesti täytyy olla ihmisiä, jotka rakastavat minua ja tietävät kuinka ymmärtää minua kieliopissani. Mutta eräs teologi panee sen minulle kieliopilliseen muotoon, ja ottaa pois kaikki... No niin, sanoin ehkä väärän sanan siinä. En edes tiedä sitä. Kuulin jonkun nauravan, joten arvaan ettei tuo sana "grammarize" [suomeksi = kieliopillistaa] ollut oikein. Mutta aivan niin kuin tuo hollantilainen sanoi, ottakaa minut niin kuin tarkoitan, eikä niin kuin sanon. Todellakin.

23 Ja minulle sanottiin, että nyt on vain kolme minuuttia ohjelman loppuun.

24 Nyt, te rakkaat ihmiset radioiden ääressä ja te, jotka olette sairaita ja tarpeessa olevia täällä kuulijakunnassa, tahtoisitteko laskea kätenne nyt hetkeksi toistenne päälle, kun rukoilemme rukouksen sairaiden puolesta. Jeesus sanoi, se oli Hänen viimeinen tehtävänsä Seurakunnalle: "Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat." "Niitä," niitä, jotka uskovat! "Jos he laskevat kätensä sairaiden päälle, he tulevat terveiksi."

25 Rakas taivaallinen Isä, me olemme kuin lapsia tänä päivänä, me tottelemme sitä, mitä Sinä käskit tehdä. Me laskemme kätemme kaikkien näiden puhelinpyyntöjen päälle. Sinä näet heidät siellä kaikkialla, kuinka he ovat sairaita ja kärsivät. Sinä näet täällä ne, jotka ovat tarpeessa ja kärsivät. Ja me jätämme heidät Sinulle, rakas Jumala, tämän uskon kanssa Sinun Sanaasi, että Sinä olet sanonut: "Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat. Jos he laskevat kätensä sairaiden päälle, he tulevat terveiksi." Suo se, Herra, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen. [Tyhjä paikka nauhassa.]

[Veli Branham päättää ensimmäisen radiolähetyksen.]

26 Kiitos, veli Shakarian. On todella suuri etuoikeus jälleen olla tässä radiolähetyksessä, ja puhua joillekin ystävistämme radioiden ääressä, ja samoin kuin niillekin, jotka ovat läsnä täällä.

27 Ja me todellakin annamme teille tämän kutsun tulla Embassy Hotelliin huomenna iltapäivällä, jotta puolestanne rukoiltaisiin. Eikä vain sitä, vaan tuokaa mukananne myös niitä, jotka ovat syntisiä ja jotka ovat luopioita. Jos me vain rukoilemme sairaiden puolesta ja näemme Jumalan jatkuvasti tekevän suuria ihmeitä, niin se on kuitenkin toisarvoista. Pääasia on pelastuminen, olla täytetty Jumalan Hengellä, josta tulen puhumaan teille täällä muutaman hetken kuluttua, sen tärkeydestä kuinka meidän täytyy olla täytetty Jumalan Hengellä.

28 Jumalallinen parantaminen tavallisesti vetää ihmisten mielenkiinnon puoleensa ja tuo heidät Jumalan läsnäoloon. Kun Jumala tekee jotakin, jonka he tietävät olevan epä... Sitä ei ymmärretä. Me emme voi mekaanisesti osoittaa kuinka se tapahtuu. Jumala tekee sen omalla suurella tavallaan. Sitten se kiinnittää ihmisten huomion puoleensa, kun he tietävät, että siellä jossakin on voiman läsnäolo, joka voi tehdä jotakin mikä käy yli inhimillisen ymmärryksen, ja se saa heidät katsomaan Jumalan Karitsaan. Ja jumalallinen parantaminen on aina; minulle on sanottu ja uskon sen, että noin kuusi-, tai ehkä seitsemänkymmentä prosenttia meidän Herramme palvelustehtävästä, oli Jumalallista parantamista. Ja Hän teki sen kiinnittääkseen ihmisten huomion. Sitten, kun he olivat siellä, Hän sanoi: "Ellette te usko, että Minä olen Hän, te tulette kuolemaan synneissänne."

29 No niin, jumalallinen parantaminen on suuri vetonaula, saamaan ihmiset katsomaan Herraan Jeesukseen. Ja tohtori F.F. Bosworth, jonka ystäviä monet teistä, jotka tunsitte hänet, olitte; hänen palvelustehtävänsä

merkitsi minulle niin paljon ollessani nuori saarnaaja. Aloittaessani kokouksieni pitämisen, kohtasin veli Bosworthin. Hänellä oli tapana sanoa: "Jumalallinen parantaminen…," se on nyt vähän karkeasti sanottu, mutta hän sanoi: "Jumalallinen parantaminen on syötti koukussa." Hän sanoi: "Te ette näytä kalalle koukkua. Te näytätte hänelle syöttiä. Ja sitten, kun se lähtee syötin perään, se tulee koukkuun." Niinpä se on, mitä me yritämme tehdä. Tavoitteenamme on saada ihmiset Herralle Jeesukselle Kristukselle. Ja Hän on sama eilen tänään ja iäti. Niinpä, jos Hän oli Parantaja menneinä päivinä, on Hän Parantaja myöskin tänä päivänä.

30 Nyt vain eräs henkilökohtainen todistus, ennen kuin rukoilen sairaiden puolesta siellä radioiden ääressä. Se oli muutama päivä sitten. Olin istumassa ylhäällä vuorilla, siellä missä eräs suuri asia oli tapahtunut noin viidentoista tai kahdenkymmenen veljen edessä, kun tuo Herran enkeli tuli alas, ja suuri Valo lensi kuin komeetta, räjäyttäen vuoria, ja kiviä sinkoili kahdensadan jalan päähän ja enemmänkin, ympäri maata, katkaisten puiden latvoja. Ja minä olin seisomassa aivan sen alla. Ja sanoin heille juuri muutama hetki aikaisemmin ennen kuin se tapahtui, että se tulisi olemaan siellä ja mitä tapahtuisi; itse asiassa, se kerrottiin edellisenä päivänä. Ja kaikki näinä miehet juoksivat kuorma-autojen alle ja muuta sellaista, yrittäen päästä pois tieltä. He eivät tienneet, mitä oli tapahtunut. Ja Hän puhui ja sanoi, mitä tulisi tapahtumaan heti välittömästi jälkeenpäin.

31 Olin istumassa tällä tietyllä kivellä siellä, juuri siinä, missä Hän oli ilmestynyt, ja minulla oli mukanani ystävä, joka oli tullut Minnesotasta. Hänen perheväkeään on täällä tänä aamuna, enkä ole varma, vaikka hän itsekin olisi täällä jossakin toisessa kerroksessa. Se oli Donavon Weerts, ja hän on hieno nuori mies, luterilainen, joka juuri oli antanut elämänsä Kristukselle ja oli täytetty Hengellä. Hyvin nöyrä saksalaispoika, noin kolmekymmentävuotias, perheellinen, kaksi tai kolme lasta. Hän muutti Tucsoniin, vain elääkseen naapurinani. Sinne on kolme- tai neljäsataa muuttanut, ollakseen naapureita. Niinpä hän...

32 Ja minä olen iloinen sen kaltaisista naapureista. He seuraavat minua koko matkan Etelä-Afrikkaan, ja kaikkialle ympäri, vain ollakseen lähellä ja nähdäkseen... ollakseen kanssani ja nauttiakseen Herran suomista nautinnoista.

Niin nöyrä mies, etten ollut koskaan paljon huomannutkaan häntä.

33 Tietenkin, ihmiset, jotka tunnen ja joiden kanssa seurustelen, ovat aivan kuin omat veljeni ja sisareni. Minä tarkkaan heitä, ja jos tunnen tai ajattelen, että he menevät pois linjasta, vien heidät sivulle ja puhun heidän kanssaan, koska rakastan heitä. Me haluamme elää kirkkaudessa yhdessä. Ja ehkä joskus kokouksissa, te ajattelette, että puhun teille ankarasti. Siitä se ei johdu. Se ei ole siksi, etten rakastaisi teitä, vaan se tulee sydämestäni, koska minä... Sen täytyy olla vain yhdellä tavalla. On ainoastaan yksi tapa palvella Jumalaa, ja se on... Ja meidän täytyy tehdä se Hänen tavallaan, huolimatta omista ajatuksistamme. Se on Hänen tapansa!

34 Ja panin merkille Donavonin, hänen oikean korvansa nipukka oli turvonnut melkein kolminkertaiseksi ja näytti hyvin punaiselta. Ajattelin, että ehkäpä siellä erämaassa, jossa olimme olleet muutamia päiviä, siihen ehkä oli osunut joku kaktuksenpiikki. Mutta ottaessani häntä kädestä, totesin, että se oli syöpä. Niinpä sanoin Donavonille: "Donavon, kuinka kauan tuo on ollut korvassasi?" Vain kääntääkseni hänen huomionsa pois, niin kuin en tietäisi sitä. Minä sanoin: "Kuinka kauan se on ollut siellä, Donavon?"

Hän sanoi: "Noin kuusi kuukautta, veli Branham." Minä sanoin: "Miksi et maininnut siitä minulle?"

35 Hän sanoi: "Oh, koska sinä olit niin kiireinen", hän sanoi, "minä en halunnut tehdä sitä." Hän sanoi: "Minä vain ajattelin, että ehkäpä Herra joskus voi kertoa sen sinulle."

Niinpä minä sanoin: "Käsitätkö mikä se on?" Hän sanoi: "Minulla on hyvä ajatus siitä." Minä sanoin: "Se on totta."

36 Ja seuraavana aamuna. Ei mitään sen enempää, tartuin vain tuota poikaa kädestä; seuraavana aamuna korvassa ei ollut edes arpea. Se oli kokonaan täysin poissa.

37 Niin monta kertaa me ponnistelemme, yrittäen päästä *tähän* tai *tuohon*. Tai... Katsokaahan, se on: "Nämä merkit seuraavat uskovaista." Siellä ei sanottu: "Jos he rukoilevat sairaan puolesta." Vaan "jos he laskevat kätensä sairaiden päälle, he tulevat terveiksi!" Meillä täytyy itsellämme olla usko siihen mitä olemme tekemässä. Hyvä on.

38 Niinpä Donavon on nyt luultavasti täällä. Te tulette tapaamaan hänet. Hän tulee olemaan täällä. Hän on täällä tänä aamuna, jossakin toisista kerroksista. Te tulette tapaamaan hänet, hän tietää todistuksesta.

39 Ja mitä muuta voisin sanoa? Minä uskon Luukkaan, tai Johanneksen

todistuksen, että maailmaan eivät mahtuisi ne kirjat, jotka voitaisiin kirjoittaa siitä, mitä Hän on tehnyt ihmisten keskuudessa näissä viimeisissä päivissä; kuinka sairaat ovat parantuneet, alkoholistit vapautuneet, tuhansittain heitä, ja kaiken kaltaisia tauteja ja vaivoja...

40 Nyt te radioittenne ääressä, niin hyvin kuin tälläkin, minulla on nyt täällä kädessäni suuri kourallinen puhelimitse tänä aamuna tulleita rukouspyyntöjä, sen soidessa jatkuvasti siitä asti, kun tulimme tänne. Ja niinpä me... Satayhdeksänkymmentäkuusi pyyntöä on tullut tämän aamun kuluessa, puhelimitse, siitä asti, kun olemme olleet täällä. Niinpä yhtykäämme rukouksessa nyt, kun jokainen, missä tahansa olettelin ympäri maata, laskekaa kätenne toistenne päälle, jos olette uskovaisia. Jos ette ole, laskekaa kätenne Raamatun päälle, Sillä aikaa, kun me rukoilemme täällä ja te siellä.

41 Rakas taivaallinen Isä, tämä pieni todistus Donavon Weertsistä, joka on vain yksi tuhansista, Herra, jotka Sinä olet niin armollisesti... Minä rukoilen, että Sinä katsoisit alas ihmisten sydämiin sekä täällä että radioiden ääressä. Ja voikoot he, jokainen, olla parantunut. Voikoon paha jättää heidät ja voikoot he olla vapautetut kaikista vaivoistansa. Suo se, Isä. Jeesuksen Kristuksen, Sinun Poikasi Nimessä me pyydämme sitä. Aamen. "Kiitos Sinulle, Herra..." [Tyhjä paikka nauhassa]

[Veli Branham päättää toisen radiolähetyksen.]

42 No niin, tämä on nyt kolmas kerta minulle täällä tänä aamuna. Oi! Ja tiedättekö, minulle juuri kerrottiin, että meidän täytyy tyhjentää rakennus, meillä on vain kaksitoista, neljätoista minuuttia aikaa jäljellä. Ja cafeterian johto, joka on siellä toisessa kerroksessa, sanoi, etteivät he voi tarjoilla mitään ruokia. Meidän ruokailumme kesti niin kauan. Meillä on monia ruokalajeja, tiedättehän. Niinpä me olemme hyvin iloiset, että meillä on ollut tämä hengellinen, ruokahalua herättävä riemujuhla, niin kuin minä sitä kutsuisin, tänä aamuna täällä tämän hienon miesjoukon kanssa.

43 Haluaisin mainita, että me olemme kokouksessa uudestaan Embassy Hotellissa. Me tulemme rukoilemaan sairaiden puolesta siellä, huomenna iltapäivällä, ja odotamme Jumalan kohtaavan meitä. Ja olen tullut tehdäkseni oman osani ja lisätäkseni oman palvelustehtäväni ja tehdäksemme kaiken, mitä osaamme tämän kokouksen hyväksi sen menestykseksi.

Ei menestykseksi, koska se on meidän kokouksiamme, vaan menestykseksi ihmisille löytää Jeesus Kristus. Siinä on menestys. Kaikissa ko-

kouksissa, ei väliä kuinka paljon me ylistämme Jumalaa, kuinka monia suuria asioita me näemme Hänen tekevän, kuinka monta kertaa Hän puhuu meille Hengessä; sillä ei ole merkitystä, ennen kuin jotakin on saavutettu, joitakin sieluja tuotu Kuningaskuntaan!

44 Ja veli Shakarian juuri nyt antoi todellisen lausunnon siitä, mitä hän ajatteli niistä päivistä, joissa me nyt elämme. Minä totisesti uskon sen koko sydämelläni, että me elämme ajan lopulla, aivan... aivan ehtoon varjoissa. Aurinko on pitkällä laskemassa. Ja, kun me näemme asioiden tapahtuvan, sillä tavalla kuin ne ovat tänä päivänä, niin on vaikea sanoa mitä seuraava sukupolvi toisi mukanaan. Muutamia päiviä sitten...

45 Sallikaa minun antaa teille jotakin ajateltavaa. He tekivät analyysin kautta Arizonan, jossa asun, kaikista kouluista. He antoivat lapsille, heidän tietämättään, älykkyyskokeen. Ja arvatkaapa mitä? Mukaan lukien keskikoulut ja korkeakoulut, siellä kahdeksankymmentä prosenttia lapsista kärsi henkisestä puutteellisuudesta. Seitsemänkymmentä prosenttia heistä oli television katsojia. Näettekö, nuo pahat, ne ovat tulleet yllemme, emmekä me... Te ihmettelette miksi se tapahtuu. Te voitte kuulla Jumalan äänen huutavan sitä vastaan, ja kuitenkin me löydämme itsemme täällä kietoutuneena siihen.

46 Sallikaa minun antaa teille jotakin järkyttävää. Katsokaahan: "Eivät kaikki, jotka sanovat Minulle 'Herra, Herra', tule menemään sisälle; vain se, joka tekee Minun Isäni tahdon." Hänen tahtonsa on Hänen Sanansa. Me voimme olla, vaikka kuinka uskonnollisia, ja meillä on suurta aikaa, kun huudamme ja hypimme näissä kokouksissa, joissa olemme... enkä minä halua olla arvostelevainen. Mutta minulla on velvollisuus Jumalalle, ja se velvollisuus on olla vilpitön ja sanoa, mitä Hän haluaa minun sanovan. Ja olen todella kiitollinen Kalifornian Kristillisten Liikemiesten osastolle, siitä, että ovat kestäneet minua vakaumuksissani. Jos en puhu julki vakaumuksiani, olen tekopyhä, enkä ole edes rehellinen kanssanne. Ja, jos en voi olla rehellinen kanssanne, teidän kanssanne, jotka näen ja, joille puhun, niin kuinka voisin olla rehellinen Jumalan kanssa. Tietenkin me teemme niin myös Jumalalle; mutta meidän tulee olla todella vilpittömät ja rehelliset toistemme kanssa. Me elämme aivan varmasti kauhistuttavassa aikakaudessa. Ja oletteko koskaan pysähtyneet...

47 Antakaa minun vain antaa teille eräs pieni analyysi. "Eivät kaikki, jotka sanovat Minulle, 'Herra, Herra', tule menemään sinne sisälle; vain hän, joka tekee Minun Isäni tahdon." Jeesus sanoi, ollessaan maan pääl-

lä: "Ihminen ei elä yksin leivästä, vaan jokaisen Sanan mukaan." Jokaisen Sanan! Ei vain Sana sieltä ja toinen täältä, vaan jokaisen Sanan mukaan.

48 Se oli yksi Sana Jumalan käskyistä jota ei uskottu, joka aiheutti kuoleman, murheen ja kaikki sairaudet ja sydänsurut, ohittaa yksi Jumalan Sana, yksi Sana! Jos Saatana silloin vei ihmiskunnan kuolemaan, saamalla sen olemaan uskomatta yhtä Sanaa, "varmastikaan", varmastikaan. Mutta Hän oli sanonut, että niin tapahtuisi. Saatana sanoi: "Varmastikaan se ei tule tapahtumaan." Mutta se tapahtui.

49 Niinpä, meidän täytyy pitää jokainen Jumalan Sana. Ja, jos kaikki nämä ihmiskunnan kärsimykset ovat jatkuneet vain sen vuoksi, ettei yhtä Sanaa uskottu, niin kuinka me aiomme mennä takaisin jättämällä pois yhden Sanan, jos siitä on maksettu kaikki tämä hinta, jopa Hänen Poikansa elämä?

...monet ovat kutsutut,... harvat ovat valitut.

...monet ovat kutsutut, ... harvat ovat valitut.

50 En voi ottaa tästä tekstiä, koska meillä ei ole aikaa. Mutta haluan vain jättää teille jotakin. Ajatelkaamme...

51 Menin eräänä päivänä veli Shakarianin kanssa, sinne missä he risteyttivät karjaa. Ja näin siellä laboratoriossa, minne veli Shakarian minut vei, kuinka he kastoivat pienen instrumentin, kuin tulitikun pään, urospuolisen siemennesteeseen ja ottivat vähän tuota siemennestettä ja panivat sen satoja kertoja suurentavan mikroskoopin alle. Ja siellä hyppi pieniä alkioita tuossa spermassa. Me tiedämme alkion tulevan urospuolisesta ja munan naaraspuolisesta. Ja minä kysyin tuolta kemistiltä siellä, minä sanoin: "Mitä nuo ovat, jotka siellä hyppivät tuolla tavalla?"

Hän sanoi: "Ne ovat pieniä härkä- ja lehmävasikoita." Näettekö?

Ja minä sanoin: "Tuossa pienessä pisarassako?" Hän sanoi: "Niin."

52 Minä sanoin: "Ehkä niitä sitten koko siemennestemäärässä olisi miljoona?" Hän sanoi: "Oh, kyllä." Näettekö? Ja minä katselin tarkasti.

53 No niin, kun tämä suuri asia tapahtuu, siellä on yksi munasolu, joka odottaa yhtä alkiosolua noista miljoonasta. Eikä kukaan voi sanoa, mikä alkioista tai munista se tulee olemaan. Jos tarkkaatte luonnollista syntymää, on se salaperäisempää kuin neitseellinen syntyminen. Koska tässä siemennesteessä, siellä on yksi alkio, joka on määrätty elämään, ja loput niistä tulevat kuolemaan. Ja eikä se ole ensimmäinen niistä; se on ensim-

mäinen, joka yhdistyy munasolun kanssa. Ehkä tuo munasolu tulee esiin jostakin sperman taustalta tai keskeltä, ja alkio voi tehdä samoin. Alkio ryömii tuohon munaan, ja sen pieni häntä irtoaa siitä ja siitä alkaa selkäranka. Siinä koko määrässä, tuossa miljoonassa on vain yksi, joka pääsee perille, ainoastaan yksi; ja jokin ihmiselle tuntematon voima on hedelmöittänyt sen. Kuitenkin yksi on samanlainen kuin toinenkin, jokainen noista alkioista on samanlainen. Samoin on eläimissä kuin ihmisissäkin. Se ratkaisee, tuleeko se olemaan poika, tyttö, punapäinen, mustapäinen, tai mitä muuta. Sen ratkaisee Jumala. Kaikki ne näyttävät samanlaisilta, luonnollisesti, mutta siellä on yksi, joka on määrätty elämään; yksi miljoonasta, vaikka ne kaikki ovatkin samankaltaisia.

54 Kun Israel lähti Egyptistä, siellä oli heitä suunnilleen kaksi miljoonaa ihmistä, jotka lähtivät samalla kerralla. Joka ainoa heistä kuuli profeetan sanoman. Jokainen heistä näki tulipatsaan. Jokainen heistä oli kastettu Moosekseen Punaisessa Meressä. Jokainen heistä huusi Hengessä, hakkasi tamburiinia ja juoksi edes takaisin siellä rannalla Mirjamin kanssa, kun Mooses lauloi Hengessä. Joka ainoa heistä joi tuosta samasta hengellisestä Kalliosta. He, joka ainoa, söivät tuoretta Mannaa, joka ilta. Joka ainoa heistä! Mutta vain kaksi heistä selviytyi luvattuun maahan, yksi miljoonasta.

55 Mikä oli testi? He kaikki joivat tuosta samasta Kalliosta ja kaikki söivät samaa hengellistä Mannaa, niin kuin mekin syömme tänä aamuna. Mutta Sanan testi koetteli heidät. Kun he tulivat Kades-Barneaan, kun tuli aika lähteä ylittämään luvattuun maahan, eivät he voineet mennä ylitse ennen kuin heidät oli koeteltu Sanalla. Ja nuo toiset kymmenen tulivat takaisin ja sanoivat: "Me emme kykene siihen! Nuo ihmiset ovat...-me olemme kuin heinäsirkkoja heidän rinnallaan ja heillä on suuret varustetut kaupungit. Vastus on liian suuri."

56 Mutta Joosua ja Kaaleb rauhoittivat kansaa. He sanoivat: "Me olemme enemmänkin kuin kykenevät tekemään sen!" Miksi? Jumala sanoi, ennen kuin he lähtivät matkalle luvattuun maahan: "Minä olen antanut tuon maan teille. Minä olen antanut sen teille. Se on teidän." Mutta heitä oli siellä vain yksi miljoonasta.

57 Maailmassa on tänä päivänä noin viisisataa miljoonaa niin kutsuttua kristittyä, ja jokainen päivä päättää sukupolven. Ja nyt, mitä, jos ylöstempaus tulisi tänään, ja viisisataa ihmistä maailmanlaajuisesti tulisi otetuksi ylöstempauksessa? Te ette koskaan tietäisi tai näkisi siitä kirjoitetta-

van lehdissä, että he ovat menneet. Ja Herran tulemus on salainen tulemus. Hän on tuleva ja vievä pois salavihkaa. Se on oleva sellainen vähemmistö, kunnes...

58 Aivan niin kuin oli niinä päivinä, jolloin opetuslapset kysyivät Jeesukselta: "Miksi kirjanoppineet sanovat, että Elian täytyy ensin rulla?"

Hän sanoi: "Hän on jo tullut, ettekä te tienneet sitä."

59 Oletteko koskaan ajatelleet mitä ihmiset silloin tekivät? He jatkoivat eteenpäin uskoen, että Elias tulisi. Ja hän oli suoraan heidän keskellään, eivätkä he tienneet sitä.

60 Niin se on oleva ihmisen Pojan tulemuksessa, He tekevät Hänen kanssaan aivan saman asian. Jumalan Henki on täällä. No niin, mitä me tulemme tekemään Sen kanssa? Tulemmeko me syömään Mannaa Ja niin edelleen, liikkumatta jatkuvasti eteenpäin sitä mukaan kuin kasvamme?

61 Oletteko koskaan panneet merkille siementä, niin kuin pastori Pitts muutama hetki sitten puhui, sitä kuinka siemen menee maahan? Siellä maassa on monia siemeniä. Kun Jumala liikkui veden päällä, Valon kanssa, ja Valo toi ne esiin. Jumalan ensimmäinen läsnäolo, puhuttu Valo tuli Jumalan Sanasta, Ja Jumalan Sana on ainoa asia, joka yhä tuo Valon. Ja, kun vedet vetäytyivät pois, oli siemen jo maassa, ja Valo ainoastaan toi esiin ne siemenet, joissa oli elämänitu itsessään, ne tulivat esiin, Jumalan valmistaessa luomakuntansa.

62 Ja nyt, pääsiäisaamuna eräs toinen Valo osui maahan, kun Pyhä Henki annettiin. Ja se on annettu tuomaan Valon niille Jumalan siemenille, joiden Hän ennaltatietämisensä mukaan tiesi tulevan olemaan täällä maan päällä. Niin kuin Hän tiesi missä ensimmäinen luonnollinen siemen oli, Hän myös tietää missä hengellinen siemen on. Teidän ruumiinne makasi täällä maassa juuri silloin, kun Jumala alussa toi maan olemassaoloonsa. Me olemme osa maasta. Me makasimme siellä. Ja ennaltatietämisensä perusteella Hän tiesi tarkalleen, kuka rakastaisi ja haluaisi palvella Häntä, ja kuka ei haluaisi. Hänen ennaltatietämisensä sanoo sen. Jos se ei sano, silloin Hän ei ole Jumala. Hän ei voi olla Jumala olematta ääretön. Ja, jos Hän on ääretön, silloin Hän tietää kaiken.

63 Niinpä te näette, että ihmiset tekevät erehdyksiään. He kompastuvat siihen. He juoksevat sen perässä ja ajattelevat, että se on tämä tai tuo, mutta lopputulos ei ole oikea, me näemme sen. Mutta työskennellä oi-

kein, on löytää Jumalan täydellinen tahto ja pysyä siinä, mihin Jumala on teidät kutsunut.

64 Niin kuin veli Jack muutama hetki sitten sanoi täällä -- Pershing Squarella, tästä sekaannuksesta. Yksi menee tähän suuntaan ja toinen tuohon suuntaan; niin kuin teologit ja niin edelleen, niin että, jos haluatte tietää jotakin teologiasta, menkää sinne.

65 Arvaan sen olevan suunnilleen samalla tavalla kuin mitä se on Hyde Parkissa Lontoossa. Olin siellä, jokaisella oli omat ajatuksensa. Se on nykypäivän maailman yhteen kasaantuminen Babylonissa.

66 Mutta panitteko merkille veli Pittsin jatkaessa hienoa sanomaansa meille tänä aamuna? Kun hän oli lähtemässä ulos puistosta, hän löysi pienen pääsiäisliljan. "Kaiken tuon sekaannuksen keskellä", niin kuin hän sen sanoi, "sillä ei ollut mitään tapaa sanoa 'kyllä' tai 'ei'. Siinä loisti Jumalan elämä kaiken tuon sekaannuksen keskellä." Siellä se säteili, koska Jumala oli määrännyt sen olemaan siellä. Kaiken tuon ristiriitaisuuden keskellä, kukaan ei huomannut sitä. He eivät nähneet sen hengellistä sovellutusta.

67 Ja niin se on tänä päivänä kaikkien meidän suurten kokoontumistemme ja ryhmiemme ja seurakuntiemme ja kirkkokuntiemme ja niin edelleen keskellä. Yksi vetää tähän suuntaan: "Meidän täytyy olla baptisteja, tai olla presbyteerejä, täytyy olla sitä, tätä tai jotakin muuta." Kaiken sen keskellä, siellä on kasvamassa kukkanen. Siellä on Jumalan voima suoraan meidän keskuudessamme, ollen nostettuna suoraan esiin kaikkien meidän keskellämme. Pysähtykäämme ja katsokaamme sitä muutamia minuutteja ja tarkatkaa sitä tällä viikolla, ja nähkää sen avautuvan suoraan edessämme. Me uskomme, että Jumala tulee tekemään sen, ettekö tekin? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

68 Näen, että meidän nyt olisi aika olla alakerrassa. Joten rukoilkaamme jokainen.

69 Rakas Jumala, me kumarramme päämme Sinun läsnäolossasi, ja me tunnemme olevamme niin riittämättömät pyytämään. Mutta Sinä lupasit, että jos me tulisimme, et Sinä kääntäisi meitä pois. Ja nämä karkeat lausunnot, jotka juuri on annettu, olematta millään tavalla mikään oppi, "yksi miljoonasta", vaan vain jonkinlainen muistettava. Sillä Sinä sanoit

> *...ahdas on portti, ja kapea on tie, joka johtaa elämään, ja vain muutamia tulee olemaan, jotka tulevat löytämään sen.*

Sillä monet ovat kutsutut, mutta harvat ovat valitut.

70 Oi Iankaikkinen Isä, lähetä Evankeliumin Valo tämän kaupungin halki, tämän tulevan konventtiviikon aikana. Ja, jos siellä on yhtään siementä, niin jollakin tavalla, Sinun oman suuren ja viisaan sallimuksesi mukaisesti, voikoot he löytää tiensä tähän konventtiin, aivan niin kuin yritin kuvailla sitä uroksen ja naaraan siemennesteessä. Voikoon Pyhä Henki antaa heille valon. Me käsitämme, että aika on ehkä myöhäisempi kuin me luulemmekaan sen olevan. Me rukoilemme Jumala, että kun me tulemme tänne, vain uskoen, että ehkä täällä on jotakin mitä voidaan tehdä, joka auttaisi ihmisiä, tai -- tai tavoittaisi tuon viimeisen lampaan. Me tiedämme, että kun lammastarha on täynnä, silloin Paimen tulee sulkemaan oven.

71 Niin kuin se oli Nooan päivissä, kun tuo perheen viimeinen jäsen oli tuotu sisälle, sulki Jumala oven. Ja he hakkasivat ja vasaroivat ovea, mutta se oli liian myöhään. Rakas Jumala, heillä oli tilaisuus.

Sinä sanoit: "Minä olen ovi lammastarhaan."

72 Ja kuinka osuvasti tuon runoilijan laulussa sanotaankaan: "Eivätkö yhdeksänkymmentä ja yhdeksän ole tarpeeksi sinulle? Vaan ei, oli vielä yksi lisää." Hän saattaa olla joku pieni musta lammas, tai hän voi olla joku pieni mies tai nainen, joka ei ole mitään. Oi Jumala, joka tiedät kaikki asiat, tutki elämäämme tänä aamuna. Lähetä meidät minne tahansa vain voimme mennä, niin että me voisimme löytää tuon viimeisen, niin että ovi suljettaisiin ja Paimen olisi sisäpuolella lampaiden kanssa. Suo se, Herra. Jos täällä on tuo yksi tänä päivänä, tuo yksi, jonka tulee tulla sisälle...

73 "Kaikki, jotka Isä on antanut Minulle, ovat tuleva Minulle. Eikä kukaan voi tulla, ellei Minun Isäni ole häntä vetänyt."

74 Ja, jos siellä on tuo veto, tai jokin pieni tunne, että tämä voisi olla tuo hetki jollekin täällä tässä kuulijakunnassa, täällä tai alakerrassa, tai missä tahansa he voivatkin olla, voikoot he vastata: "Kyllä Herra, minä olen tuo pieni harhaileva, joka on eksynyt pois; ja, joka on taistellut sitä vastaan koko elämäni ajan. Minä tunsin, että minun pitäisi tulla, mutta tänä päivänä riipun voitetulla puolella. En voi mennä ylös enkä alas. En voi mennä mihinkään suuntaan." Oi, tulkoon suuri Paimen ja ojentakoon hellät kätensä ja tuokoon tuon yhden sisälle turvaan. Asettakoon sen olkapäilleen ja tuokoon turvallisesti takaisin.

75 Ehkä täällä on joku, Herra, joka on sairas, siinä tilassa, että lääkäri on sanonut: "Mitään ei voida tehdä." Hän on yrittänyt kovasti pelastaa häntä, mutta ei ole voinut. Se on hänen ulottumattomissaan. Ei ole mitään mitä hän voisi tehdä. Hänen lääkkeensä tai hänen veitsensä eivät voi tehdä sitä. Mutta, oi Herra, mikään ei ole liian kaukana Sinun suuren käsivartesi ulottumattomissa, ja Sinun Sanasi on Sinun käsivartesi. Niin me rukoilemme rakas Jumala, että tänä aamuna puhuessamme Sinulle, Sinä kurottaudut ja nostat ylös tuon, joka ei voi auttaa itseään, joka on tieteen asioiden ja lääkärien saavuttamattomissa, voikoot he olla parantuneet. Suo se, Herra.

76 Kun me ajattelemme Daavidia, kun hänen hoidettavakseen oli annettu muutama lammas, vain muutama. Mutta yhtenä päivänä tuli karhu ja otti yhden pienen lampaan ja vei mukanaan ja olisi syönyt sen (aivan niin kuin syöpä ruumiin), tai valtava leijona. Mutta Daavid ei ollut liian hyvin varustettu kiväärillä tai miekalla, ainoastaan lingolla, kuitenkin hän meni tuon lampaan perään. Ja, kun hän löysi tuon eläimen, joka oli tappamaisillaan tuon pienen lampaan, hän surmasi sen lingolla. Vain yksinkertaisella pienellä nahanpalasta ja narusta tehdyllä aseella, mutta, hänellä oli luottamus siihen.

77 Meillä ei ole mitään suuria neroja keskuudessamme, Herra. Me olemme yksinkertaisia ihmisiä, yksinkertaisen pienen rukouksen kanssa, mutta me tulemme tänä aamuna Isän lampaiden perään. Niin, että nainen, joka on kävellyt kaduilla, viheliäisenä, polttaen savukkeita, yrittäen löytää rauhaa savukkeen kautta; että mies, joka on haistanut lasia ja yrittänyt panna sitä pois, mutta vihollinen pitää hänestä tiukasti kiinni; että poika tai tyttö, joka on yrittänyt tehdä oikein, eikä yksinkertaisesti voi löytää voimaa päästä irti väärästä asiasta; me tulemme Herran Jeesuksen Nimessä, vaatiaksemme tuota lammasta tänä aamuna. Me uhmaamme vihollista; koska se on yksinkertainen asia, linko, rukous, mutta me tulemme tuodaksemme tuon yhden takaisin Isän lammastarhaan, niin että voimme tehdä tilin, niistä asioista, jotka on jätetty meidän käsiimme. Voikoon Jumalan voima nyt osua uskoon ihmisten sydämissä, ja voikoon tuo kadoksissa oleva sielu palata takaisin tänä aamuna. Voikoon tämän elämän kiusaukset päästää heidät irti, antaa hänen mennä. Ja voikoon hän löytää itsensä turvallisesti Mestarin olkapäiltä, kuljetettavana jälleen takaisin turvaan. Me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

78 Jumala siunatkoon teitä kaikkia. Kunnes tapaan teidät huomenna, an-

nan kokouksen jatkon veli Shakarianille. [Tyhjä paikka nauhassa.]

[Veli Branham päättää kolmannen osan.]

79 Tässä, toivon, että te tulette... että olen löytänyt paremman suosion Jumalan silmissä ja teidän edessänne, uskoakseni, että en seisoisi täällä kertoakseni teille jotakin, mikä on väärin. Minulla oli juuri äskettäin viideskymmeneskuudes syntymäpäiväni. Tämä ei ole vain jonkun vanhan miehen Sanoma. Minä olen uskonut tämän siitä asti, kun olin pieni poika. Ja, jos tämä ei ole totta, silloin olen ollut kaikkein typerin henkilö, joka Jumalalla on ollut maan päällä. Olen antanut koko elämäni tämän asian puolesta. Ja sallikaa minun sanoa tämä vilpittömyydellä: jos minulla olisi kymmenentuhatta elämää, en tulisi koskaan muuttamaan mielipidettäni.

80 No niin, parantuminen on jokaisen henkilön ulottuvilla. Muistakaa, parantuminen on teissä itsessänne. Jumala pani persikkapuuhun jokaisen persikan, joka siinä koskaan tulisi olemaan, kun Hän istutti sen Eedenin puutarhassa. Näettekö te vain... Persikka-, omena- tai hedelmäpuun vain täytyy kasvaa, juomalla vettä maasta. Nyt jokaisella teistä ovat nuo mahdollisuudet itsessänne, vapauttamaan teidät, sillä se on Jumala, sen jälkeen, kun teidät on istutettu Kristukseen kasteella (ei vesikasteella), vaan hengellisellä kasteella. Te ette tule Kristukseen vesikasteella. Te tulette hengellisellä kasteella!

81 Huomenna iltapäivällä, jos Herra suo, tulen puhumaan siitä, että kuinka ja mikä on Sen todellinen käyttö. Me teemme sen iltapäivällä, niin että se ei häiritse mitään kokouksianne.

82 Katsokaahan nyt, kukin teistä täällä on uskovaisena, näettehän, silloin se elämä, joka oli Kristuksessa, on teissä. Se voi olla, jos te vain voitte nähdä sen!

83 On Perkeleen asia pitää teidät suljettuna pois siitä, pitää teidät sokaistuna. Hän voi vain antaa teidän olla sokaistut, näettehän, ja silloin ette tiedä minne menette. Sokea ei voi sanoa minne hän on menossa, vaan hänen täytyy etsiä ymmärrystä joltakin, joka voi nähdä. Siihen asti kunnes voimme itse ymmärtää, täytyy jonkun kertoa meille mikä on Totuus.

84 Ja Kristus kuoli teidän puolestanne ja te olette istutetut maailmasta Kristukseen. Ja, kaikki mistä teillä on tarve, on teissä itsessänne, Pyhän Hengen kasteella. Eikö se olekin oikein? Nyt, ainoa asia, joka teidän täy-

tyy tehdä, on vain alkaa juomaan Siitä.

85 Ja kun puu juo, alkaa se työntää esiin lehtiä ja sen nupuista työntyy esiin hedelmä, joka vuosi. Hedelmä ei ole maassa; hedelmä on tuossa kasvissa. Kuinka moni ymmärtää sen sanokoon "aamen." [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Niinpä te näette, että hedelmä on kasvissa itsessänsä, ja jokaisen kasvin täytyy juoda lähteestänsä. Kun sade lankeaa, antaa se tuolle kasville elämän, josta juoda. Ja, kun se juo, se kasvaa.

86 Ja se kasvaa kunnes se tulee täyteen kukkaansa, aivan niin kuin seurakunnan täytyy kukoistaa tässä ajanjaksossa.

87 Ja, kun me juomme, me kasvamme. Mutta, jos tuo kasvi kieltäytyy juomasta, silloin se ei voi kasvaa. Ja, jos te vain nyt uskotte sen, yksilökohtaisesti!

88 Tietenkin, te tiedätte, kuinka Herra tekee, näyttää erilaisia asioita, siitä mitä olette tehneet ja mitä teidän ei olisi pitänyt tehdä, ja niin edelleen, näissä kokouksissa. Me toivoimme, että Pyhä Henki olisi langennut päällemme tänä aamuna ja tehnyt sen kaltaista, seistessämme. Mutta minä jatkoin odottamista.

89 Uskon, että se on hermostuttavin osa, kun ajattelee, että he alakerrassa tahtovat meidän lähtevän ulos täältä, näettehän. Mutta he tahtovat meidän lähtevän; ja me olemme nyt myöhässä.

90 Mutta uskokaa tämä, koko sydämellänne. Olkaa hyvä ja tehkää se. Jos olen löytänyt suosion silmissänne, totuuden mukaisena henkilönä, niin uskokaa tämä. Pankaa nyt kätenne toistenne päälle.

91 Katsokaahan nyt, Raamattu ei sano: "Nämä merkit seuraavat William Branhamia." Ei sanottu: "Se on seuraava yksin Oral Robertsia." Ei sanottu, että "se seuraisi veli Kopp'ia" tai jotakin toista.

92 "Nämä merkit seuraavat niitä", monikossa, "jotka uskovat. Jos he laskevat kätensä sairaiden päälle, he tulevat terveiksi." Se on se Jumalan voima, joka on teissä, joka tuo elämän tuolle henkilölle, jonka päällä kätenne ovat, tuo Pyhän Hengen elämänantava lähde.

93 Rakas Jumala, Jeesuksen Kristuksen Nimessä, tässä ratkaisevassa hetkessä, kun seurakunta... voikoot he seistä tällä sekunnilla, ilman hermostuneisuutta, ja voikoon se voima, joka nosti ylös Kristuksen haudasta, eläväksi tehdä heille juuri nyt Evankeliumin Totuuden, että Jeesuksen antama tehtävä oli, "laskea kädet sairaiden päälle, ja he tulevat terveiksi." Voikoon jokainen demooni voima, jokainen sairaus, jokainen tauti,

jokainen ahdistus, jokainen vaivaava asia, joka on tapahtunut ihmisille, voikoon se lähteä juuri nyt uskon kautta. Uskovina ihmisinä, me pyydämme sitä Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

94 Kohottakaa nyt kätenne ja antakaa Hänelle ylistys, jos uskotte, että Hän tekee sen.

95 Rakas Jumala, tämä pikkulapsi tulee kuolemaan, Herra, ellei tätä tehdä. Minä tuomitsen tämän nystermän, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Jättäköön se viattoman lapsen. Aamen.

No niin, lääkärit ovat yrittäneet ja he ovat epäonnistuneet. Usko ainoastaan.